

UCHWAŁA NR LXI/483/24
RADY Miejskiej w Zalewie
z dnia 28 lutego 2024r.

w sprawie rozpatrzenia skargi złożonej przez organizację pożytku publicznego w przedmiocie beczynności w realizacji zadania własnego Gminy dotyczącego niewywiązania się z obowiązku dokonania analizy zagrożeń oraz udzielenia informacji o zagrożeniach dla osób przebywających na obszarach wodnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za całkowicie bezzasadną skargę złożoną przez organizację pożytku publicznego w przedmiocie beczynności w realizacji zadania własnego Gminy dotyczącego niewywiązania się z obowiązku dokonania analizy zagrożeń oraz udzielenia informacji o zagrożeniach dla osób przebywających na obszarach wodnych.

§2. Uzasadnienie stanowiska wyrażonego w § 1. stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Zalewie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
/-/ Krzysztof Gawryś

Uzasadnienie

W dniu 14 stycznia 2024r. do Rady Miejskiej w Zalewie wpłynął wniosek z dnia 14 stycznia 2024r., złożony przez organizację pożytku publicznego - Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Rzeczypospolitej Polskiej, w przedmiocie bezczynności w realizacji zadania własnego Gminy dotyczącego niewywiązania się z obowiązku dokonania analizy zagrożeń oraz udzielenia informacji o zagrożeniach dla osób przebywających na obszarach wodnych.

Pismem z dnia 18 stycznia 2024r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Zalewie przekazał w/w skargę w celu zapoznania się i zajęcia stanowiska do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Zalewie.

W treści skargi jego autorzy poinformowali, iż pomimo obowiązku wynikającego z art. 4, ust.1. pkt 1 w związku z art. 4, ust. 2, pkt. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2023r. poz. 714 ze zm.) władze gminy „nie dokonały od 2011 roku we współpracy z policją i działającymi na terenie gminy podmiotami „Analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji””.

Ponadto w w/w skardze stwierdzono, iż Organ zaniedbał również inne obowiązki wynikające z art. 4 ust 1 wyżej wymienionej ustawy.

Komisja z odpowiednią wnikliwością zapoznała się z treścią opisaną skargi i ustaliła, że Gmina nie wyznaczyła jak dotąd miejsc do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji, w tym nie wyznaczono kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli. W związku z powyższym w opinii Komisji nie ma podstaw do opracowania przedmiotowej analizy, a jej brak nie stworzył zagrożeń bezpieczeństwa.

Trzeba w tym miejscu wyraźnie zauważyć, że wspomniana analiza zagrożeń jest bliżej niedookreślonym przejawem realizacji zadań przez podmiot obowiązany. Faktem jest, że owa analiza nie była do tej pory opracowana, ale organ gminy pozostawał i pozostaje w przekonaniu, iż brak jest na terenie gminy urządzonych kąpielisk lub miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, brak też dzikich kąpielisk i akwenów wodnych służących – w wyniku ich wyznaczenia – do realizacji i uprawiania sportów wodnych. Niesporządzenie przedmiotowej analizy nie stanowi – zdaniem Komisji- istotnego zagrożenia dla bezpieczeństwa na akwenach wodnych pozostających w gestii jednostki samorządu terytorialnego.

Ponadto stwierdzenie zawarte w treści skargi sugerujące niewywiązywanie się Organu z innych niesprecyzowanych obowiązków art. 4 ust. 1. w opinii Komisji jest pochopne i nieuzasadnione.

Komisja oceniła, że skarżący w sposób niedozwolony stawia w skardze tezę, że brak analizy zagrożeń rodzi automatycznie stan istotnego zagrożenia dla bezpieczeństwa. Czynienie tym samym nacechowanego dowolnością zarzutu, że zaniedbano również inne obowiązki wynikające z treści art. 4 ust. 1 (a więc punkty 2) – 5) w/w ustępu 1) jest gołosłowne i nie może być uznane za zasadne. Skarżące WOPR będąc organizacją pożytku publicznego o zasięgu ogólnopolskim, nie podało w treści swojej skargi żadnego przykładu (kazusu), przypisanego do obszaru Gminy Zalewo, który uzasadniałby tezę o istotnym zagrożeniu dla bezpieczeństwa na obszarach wodnych tutaj Gminy. O stworzeniu takiego zagrożenia nie zasygnalizowały również w okresie ostatnich kilku lat współpracująca z Gminą policja oraz działające na terenie gminy WOPR, które jako profesjonalnie działające organy winny były owo istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa dostrzec.

Biorąc pod wzgląd powyższą argumentację Rada Miejska w Zalewie zgadza się w całości ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Zalewie i uznaje, że powyższa skarga jest bezzasadna w całości.